

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Čestitim gg. naročnikom „Slovenskega Naroda“.

Na mnogobrojna nam dohajajoča vprašanja odgovarjamo, da je sedaj naročnina za „Slovenski Narod“ za vse naročnike jednaka, in da nam nij mogoče se na želje in prošnje o znižanej naročnini ozirati. Dalje omenimo, da se vsaka poslana naročnina le za tist čas zaračuna, za kateri svota zadostuje.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

V Ljubljani 13. februarja.

Po mnogoletnem prizadevanji, po raznih nepriklakah in po trdih parlamentarnih bojih v obeh zbornicah izpolnila se je našim bratom Čehom vroča želja. Dovoljeno je česko vseučilišče, katero prične uže v letošnjem zimskem semestru in katero je solastnik in deležnik vseh ustanov in vsega premoženja, katero so vladarji, stanovi in posamni dobrotniki naklonili velestarej in veleslavnej univerzi Carolo-Ferdinande.

Veliko je veselje mej Čehi in mej vsemi Slovani sploh in to veselje je tudi opravičeno. Ako ravno se s tem Čehom nij izkazala nikakršna milost, nikakršna koncesija, ampak se jim je le to dovolilo, kar bi se jim bilo moralo dati uže davno, česar so kot velevažen in zaslužen narod z ozirom na svoje število, na svoj razvoj, na svojo omiko na svojo narodno zavest zahtevati smeli in morali, navdaja vendar vsacega nekaka zadovoljnost, ko vidi, da naposled vendar, če tudi po dolgem boji zmaga pravična reč in da vse zvijanje in zatezanje levčarjev nij preprečilo tega bratom Čehom toli potrebnega zavoda.

To dovoljenje českega vseučilišča je pa tudi

nekaka politična zadostitev za vse avtonomiste, za vse Slovence, kaže namreč, da je grof Taaffejeva vlada po dolgem obetavljanji vendar jedenkrat storila odločen korak, da je tako rekoč pokazala barvo pa tudi resno voljo, da hoče avstrijskim narodom biti pravična in pomirljiva. Da je ta korak v prvej vrsti koristil le našim bratom Čehom, ne vzbuja nikakor naše zavidnosti, marveč le radost, da se krepi in jači naš v tako važnej strategičnej poziciji stanujoči slovanski brat in tako tudi jez proti germanskemu nasilstvu.

Ta odločnost vlade v tem vprašanji in njeni deloma skoro vidljivi pritisk na posamezne ude gosposke zbornice — kateremu gre tudi pripisovati nepričakovano večino 27 glasov, — dokazuje sicer, da vlada lahko vse izvede, vse dá in vse dovoli, ako ima le resno voljo, a vendar vsa ta odločnost nij prišla sama od sebe, marveč to je prvi znatni uspeh politike českih poslancev, kateri so vlado tako rekoč do tega pritirali in primorali in kateri svojemu narodu, zlasti pa svojim volilcem z nekakim zadostjenjem in opravičenim ponosom kličejo: Glejte, to smo vam privojevali, to je sad našega postopanja, našega podpiranja sedanje vlade!

Ker pa i česki poslanci sami ne bi bili dosegli tega zlatega cilja, ampak so jim k temu pripomogli vsi drugi somišljeniki in politični zavezniki, mej katerimi vidimo tudi kardelo poslancev slovenskih, pričakujemo, da bode ta česki učinek ohrabil tudi naše zastopnike, da jih bode spodbadal k odločnemu delovanju. Mi nimamo tako visocih zahtev kakor Čehi, mi ne terjamo slovenskega vseučilišča, naša prepohevna želja je za sedaj le, da nam raz bogato obložene mize, pri katerej sedé drugi avstrijski narodi, pade vsaj skromna betva narodne ravnopravnosti, da se pokaže nekoliko resne volje in se

tako opraviči jako izdatno število prijaznostij in uslug, izkazanih sedanjiej vladi po naših poslancih.

Taaffejeva vlada naj se ne ozira samo tedaj na nas, kadar potrebuje za dvomljive svoje predloge naših večino odločujočih glasov. Tudi mi ne potrebujemo ni milosti ni koncesij, ampak samo to, kar se nam po božjej in človeškej pravici, kakor Čehom, prej ali slej, dati mora, nam treba kruha, ne pa kamena, kajti jako jalovo je vedno tolažilo: Jedenkrat bode tudi v naših ulicah somenj! S.

Hvala lepa!

Po naključji nam je prišel listič „Laibacher Schulzeitung“ št. 2., 1882. l. v roke, v katerem nahajamo nekaj stavkov, ki nam tako ugajajo, da mislimo, greh bi bilo, ako bi o njih ne izpregovorili nekaj besedic.

Ta list ima namreč na drugem mestu (str. 18) članek pod naslovom: „Zum Schulwesen in Laibach“, v katerem se razmotrivajo uzroki, vsled kojih so gimnazija in mestne šole prenapolnene ter mej drugim piše: „Aber nicht nur zu den Mittelschulen, auch zu den Volksschulen in Laibach wird der Andrang vom flachen Lande immer grösser. Der Grund dieser Erscheinung ist sehr bald gefunden. Wir haben nämlich allerdings schon viele vierklassige Volksschulen auf dem Lande, von denen die Schüler unmittelbar ins Gymnasium eintreten könnten. Trotzdem gibt es einen Hacken. Denn solche Schüler müssen Deutsch können, während der Unterricht aus dieser Sprache in den Volksschulen auf dem Lande entweder gar nicht, oder nur zum Scheine, ohne jeden Ernst, gepflegt wird.“

Prav dobro! Istina! Jako nas veseli, da tudi „Schulztg.“, katera je dolgih devet let „hausirala“ po slovenskih ljudskih šolah z nemščino, v svojem

LISTEK.

Vodnikov večer v „Sloveniji“.

Z Dunaja 10. febr. [Izv. dop.]

Na spomin Valentina Vodnika priredilo je društvo „Slovenija“ slovesen večer. Vrlo to društvo slovenskih rodoljubnih akademikov na Dunaji počestilo je ta večer lepo število odlične gospode, dam, častnikov, nepričakovano mnogobrojno bila so zastopana slovanska akademična društva „Akademicki spolek“, „Bukovina“, „Ognisko“, „Tatran“, „Zora“ in „Zvonimir“. „Slovansko Besedo“ zastopal je nje podpredsednik ravnatelj Kalandra; „Slovenijo“ počestili so ta večer ministerijalni svetovalec v naučnem ministerstvu g. Weber z rodovino, dvorni sekretar g. Rybička, g. prof. Šuman z rodovino, dr. Firbas, dr. Jelenec, dr. Zelenik itd.

Pevci zapeli so pod vodstvom g. Stanka Pirnata geslo društva „Slovenije“ (besede g. prof. dr. Detele), na kar je predsednik „Slovenije“ v kratkih in jednatih besedah pozdravil mnogoštevilne

goste, slovanske in slovenske akademike. Krepko donela je potem pesen „Ilirija oživljena“.

Zelo zanimljiv bil je govor predsednika Babnika, kojemu bila je vsebina: „Koroška v slovenskeji zgodovini.“ Denašnji večer — prišel je govornik — namenjen je spominu pesnika „Ilirije oživljene“; primerno je torej ozreti se na tisto deželo, katerej se denes kliče „Ilirija vstan“ — na Koroško. Govornik poudarja, da, kar se navadno za zgodovino zahteva, država — imena vladarjev — boji, nahajamo vse to, celo izraz „regnum Carinthiae“, kar vsakako za moč te države prič. Toda vse to še nij zgodovina. Kaj velja glede kulturnega stanja? Slovenci-poljedelci. Prišedši v svoje kraje začnejo krčiti gozde, sušiti močvirja itd., vendar tudi obrt in kupčija se nahajata. Dokazival je govornik vse to posebno na podlagi Miklošičevih raziskovanj, iz krajevnih imen, deloma iz listin. Oziraje se na duševno življenje, opozoril je, da brižinski spomeniki nijso jedini ostanek, nego da nahajamo tudi druge pojave duševnega življenja pri gorotanskih Slovencih in sicer na polji — prava in njegove zgodovine. Razni pojavi slovenskega prava, ki se omenjajo v virih kot „slavonica institutio“, ki so mej sabo v tesnej zvezi ter dosledno izvedeni

iz jednega principa, da se moramo čuditi dovršenemu sistemu. G. Babnik razložil je potem uredbo zadrage, župe, vojvodine, katere so Slovenci vse imeli ter kako je princip volitve in zagovornosti tudi v slednjej vladal, tako da je narod izvoljenemu stoprv takrat dal oblast, ko je obljubil, da jo bode rabil po „starej pravdi“ le v narodov prid; to je pomen ustoljevanja na Gospe Sveti. — Ta prvobitni slovanski običaj — nekaj jednakega nahajamo pri Hrvatih, Čehih, Poljakih in Rusih — pomešani so bili zelo s tujimi dodatki, vendar jedro je ostalo.

Slovenski kmet dal je od naroda izbranemu možu, ki je pred njega prišel, prestol v kmetскеj obleki in govoré slovenski. Ta spomenik slovenskega državnega prava je pravni svoj obstanek ohranil do našega stoletja. Vršil se je sicer zadnjič l. 1414, ali še 15. februarja 1823 potrdil je cesar Franc I. kmetu Edlingeru ali Hercegu iz Blažnje vasi, kojega rodovina imela je pravico ustoljevanja, stare pravice. L. 1823 umrl je zadnji iz rodovine Hercegov in z njim zginil je zadnji ostanek starega običaja, ki nam kaže vrhunec pravnega mišljenja našega naroda in z njim zginilo je tudi drugo, ker tuji so vse, kar smo imeli, ugrabili.

„Ne v pravdnej rati nego iz prevare.“ — Go-

desetem letu vendar sama uvidi, da je mlatila prazno slamo. Ali mar nismo mi ravno zaradi tega nasprotniki nemščini po naših ljudskih šolah na deželi, ker smo se že davno z lastno izkušnjo prepričali, da se to pravi: bob ob steno metati, da je to potrata časa, da nemščina le zavira temeljiti pouk v drugih predmetih, zaradi katerih je ljudska šola ravno ustanovljena.

To izpoznavajo tudi povsod drugod. Kajti ravno sedaj se bije ljuti peresni boj med Nemci in Magjari na Ogrskem, ker zadnji silijo svojo magjarščino v nemške ljudske šole. In kako pametno pišejo Nemci, zakaj so zoper uvedbo tega jezika v svoje ljudske šole; oni namreč posebno poudarjajo, da zavoljo tega, ker se potem njihovi otroci ne bi priučili niti temu niti onemu jeziku! Ali nij pri nas ravno tako? Ako se pa Nemci ne upajo v ljudskih šolah naučiti dveh jezikov, da si ravno o sebi trdijo, da so narod inteligencije, je potem jako nedosledno, da silijo v to ravno nas Slovane, o katerih mislijo, da smo inferiorne rase!

Kakor smo pa „Schulztg.“ hvaležni za potrditev, da se po naših ljudskih šolah na deželi z nemščino ne dá nič opraviti, da si ravno so celo desetletje neumorno delovala vsa kolesca šolskega stroja za njen uspeh, vendar se na drugi strani ne moremo dovolj načuditi nad nevhvaležnostjo tega lista. In sicer zakaj ne? Zato ne, ker je znano, da se je dalo, žal! ne malo učiteljev ravno po tem listu zapeljati, da so se ukvarjali s tem jezikom več, nego je koristilo drugim naukom ljudske šole, to tem več, ker so vrhu tega še tudi dobro vedeli, da to zelo radi vidijo šolski nadzorniki. Sedaj po trudapolnih desetih letih pa pride njihov „Leibjournal“ in jim bere v zahvalo take-le levite: „Vi hinavci, vi farizeji, ki se kažete vsi vneti za nemščino, lažete se, nij res, vi učite ta jezik samo na videz, ut aliquid fecisse videtur, ne pa iz prepričanja, samo da bi boljše službe dobivali in pa da bi vašo lenobo poplačevala še deželni odbor in „Deutscher Schulverein“. Sram nas je, da smo se toliko pehali za ta „Schein“, če je tudi nemški! V resnici, mi smo radovedni, kako se bodo germanizatorji slovenskih šol zahvalili za ta lep poklon!

Nedavno se je „Učiteljski Tovariš“ z „Deutscher Schulvereinom“ malo pošalil; te šale pa „Schulztg.“, organ tega društva, ali nij razumela, ali pa je v novjšem času, odkar se nahaja „im Wellenthale“, postala tako resna, da jej mrzi vsaka šala. Če je poslednje resnično, potem se nadejamo, da bomo v njej čitali v kratkem dva članka; jednemu bode naslov: „Ueber die Dummheit der Phrase, dass man Krain, eine slavische Provinz, slovenisieren wolle“, drugi članek pa bode imel, ker sedaj sama pravi, da se še celo na štirirazrednicah uči nemški jezik samo „zum Scheine“, sledečo temeljito razpravo: „Ueber den Blödsinn der Einführung und Honorirung

vornik omenil je znani odgovor, ki ga je dal pravico zahtevajočemu slovenskemu kmetu tuji knez: „Ich verstaun diner sprach nith...!“ naglaševaje, da za pravni čut narodov hujši udarec nij mogoč, kakor je tako — odrekanje justice. — Pravijo, da se še dandenes v nekaterih deželah tako godi...

Za temeljiti govor prejel je g. Babnik burno pohvalo.

Ko je nastopila gospica Š. ter izborna igrala na glasoviru, nastal je dolgotrajajoč vihar plosk, tako da je svojej točki pridejala transkripcija pesni „Kje dom je moj.“ Navdušeni klici v vseh slovenskih jezikih pač nijso veljali samo izbornej igri na glasoviru temveč tudi njenemu rodu, saj je to prva slovenska gospica, ki je nastopila v „Sloveniji“. G. Stanko Pirnat pel je Nedvedove „želje“. S krasnim svojim glasom prikupil je občinstvu tako, da moral je pesen ponoviti. G. prof. Glaser igral je na citrah z lokom (Streichzither). Nastala je mej igranjem divna tihota. In ko je odmeval konec prekrasno ubranih slovenskih glasov, nastalo je viharo odobravanje, ki se je tako dolgo ponavljalo, dokler nij g. prof. Glaser zopet nastopil ter zopet igral. Vse je čudilo se neopisljivej izbornosti g. Glaserje-

des deutschen Sprachunterrichtes an einklassigen slovenischen Volksschulen durch den krainischen Landesausschuss und dem deutschen Schulverein“. In če se to zgodi, o čemer ne dvomimo, ker večjih bedastoč od omenjenih dveh nij pod solncem, potem bomo pa zopet rekli: Hvala lepa!

Iz gosposke zbornice.

(Debata o českem vseučilišču.)

Z Dunaja 10. febr. [Izv. dop.]

Minuli sta že dve desetletji parlamentarnega življenja v Avstriji, bili so se hudi parlamentarni boji o životnih vprašanjih avstrijskega cesarstva; z uma svitlim mečem, največjo bistrumnostjo in učenostjo borili so se govorniki raznih strank za svoja prepričanja, a tako sijajnega boja, kot se je bil dne 9. t. m. v gosposkej zbornici o zadevi českega vseučilišča, do zdaj nij še bilo.

Najsrčnejša želja gmotno in duševno najbolj podkovanega slovanskega naroda v Avstriji stoji na tehtnici. Zagovorniki českega vseučilišča, kot ga zahteva česki narod, nadkriljujejo nasprotnike kot nekdanji Demosten.

Ustavoverna večina naučnega odbora za česko vseučilišče v gosposkej zbornici, katerej poročevalec je jedna korifej bivših ustavovernih ministerstev — dr. Unger — sicer tudi pripoznava, da česki narod sme zahtevati svoje vseučilišče. Razlika je samo v tem, da ustavoverci trdijo, da se za Čehe mora ustanoviti novo vseučilišče, staro pa z vsem premoženjem da je last Nemcev, da torej Čehi nijmajo zahtevati, da bi se staro vseučilišče smelo razdeliti po prostori in ustanovah.

Čehi pa trdijo, da imajo ravno tako pravo na dozdajnjem vseučilišču, kot Nemci, da je mnogo znanih ustanov, ki so bile celo napravile se samo za Čehe, da imajo torej Čehi vso pravico zahtevati, da se pri ustanovitvi novega českega vseučilišča delé prostorišča in ustanove, sploh vse premoženje dosedanjega vseučilišča.

Za to pravo Čehov bil se je v četrtek 9. t. m. v dveh sejah deset ur trajajoč boj. V zbornici navzočni so prišli iz najbolj oddaljenih kotov našega cesarstva. Galerija, sploh vsa prostorišča prepolnjena so odličnih poslušalcev.

Predsednik grof Trauttmansdorff otvoril je sejo ob 12. uri. Navzočni so vsi ministri. Predsednik naznani, da je zamrl član zbornice baron Burg. Novoimenovani član zbornice grof Fran Thun pri-seže. Dr. Unger kot poročevalec večine naučnega odbora poroča v ustavovernem smislu — za Čehe, naj se ustanovi posebno vseučilišče, obe vseučilišči naj bodeta popolnem ločeni, vse premoženje dosedanjega vseučilišča ostati ima pri dozdajnjem nemškem vseučilišču — tako ima se premeniti ukrep državne zbornice, ki je bil sprejet z veliko večino.

vih muzikalnih toček. Oktet „Slovenije“ svršil je svojo nalogo vrlo dobro!

V zabavnem delu vršili so se pesni in krasni govori, kakor je to v „Sloveniji“ navadno. Na napitnico slovanskim gostom odgovoril je prof. Šuman. To so bile zlate besede, ki jih je govoril vzoren rodoljub slovenske mladosti! Če bi slovenska mladost većinoma že ne bila rodoljubna, omehtati bi jo morale g. Šumanove besede.

„V práce a vedeni jest naše spaseni“ to češko geslo naj bode tudi slovensko, v tem bode mili našej domovini spasenje; na našej mladini je cela slovenska bodočnost. V mladosti naj se uči, bistri si um, ter prisvaja si trden značaj. Veda, žarko, plemenito rodoljubje, premoženje — vse to je treba za blaginjo slovenskega naroda. Da bode naš rod srečen, spoštovan, da naša mladina napreduje ter se jači nad dobrimi vzori in na prospeh vrie „Slovenije“ napil je g. profesor.

Gromoviti živio klici doneli so po prekrasnem govoru in vsa slovanska mladost prišla se je v dolge vrste odličnemu slovenskemu rodoljubu poklonit. Iz grl pevcev pa je zaorila krasna pesen: „Domovina mili kraj“. Predsednik „Slovenije“ g. Babnik napil je navzočnim damam, osobito slovenske gospici

Manjšina naučnega odbora, katere poročevalec je grof Friderik Schönborn, stoji na stališču ukrepa državnega zbora: da se ima dosedanje vseučilišče deliti, da to, kar se je vršilo zdaj na enem vseučilišču, vrši se odslej na dveh, da je torej novo vseučilišče naslednik v dolžnostih starega vseučilišča ter da je utemeljeno, da novo vseučilišče nasleduje tudi v pravicah staro.

Otvori se generalna debata. Za večino naučnega odbora upisani so: baron Tomaschek, vitez Hasner, knez Schönburg, proti pa grof Belcredi (predsednik upravnemu sodišču), dr. Randa (vseučiliščni profesor v Pragi), dr. vitez Miklošič in baron Helfert.

Govorniki večine naučnega odbora Tomaschek, Hasner, Schönburg nijso imeli dobrega dne. Premlevali so stare puble ustavaške fraze. Njih govori cedili so se pa inace od samega sovraštva do naroda českega. Schönburg zajašil je svoje kljuse ter ga z vso viteško silovitostjo tiral proti zdanjemu ministerstvu, češ, da vlada ministerstvo brez načrta, ali pa deluje s skrivnimi načrti. Kratko, a jedernato pobil ga je minister Taaffe, tako, da so celo ustavoverni pairi bili osupnjeni in preplašeni.

Sijajen dan imela je manjšina naučnega odbora. Mirno, premišljeno, jedernato, a z izredno prepričevalnostjo govorili so njeni govorniki. Izmej vseh govornikov napravil je grof Rih Belcredi najglokejši utis, ker je pravne razmere od početka praškega vseučilišča do denes z vso natančnostjo in bistrumnostjo temeljito osvetlil. S sijajnimi govori, prepričevalno doslednostjo odlikovala sta se dr. Randa in baron Helfert. Prav iz srca nas je veselilo, da je veleučeni naš rojak dr. vitez Miklošič tudi na strani boriteljev za pravice českega naroda!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 13. februarja.

V slednjem času bilo je brati v nekaterih listih pomirljive telegrame o **vstaji na jugu**; ti telegrami so namreč poročali, da se vstaja ne širi in da bode celo kmalu se plegla. Kakor se pa najnovejša poročila od glavnega poveljništva v Sarajevu in od fml. barona Jovanovića glasé, nij še tako kmalu pričakovati miru. Poročila ta pravijo, da so vstasi osobito v dolini Narente mnogobrojni, dalje pri Glavatičevu in Bjelici, okolo Foče in na Krbljini. Baron Jovanović je baje dobro informiran o obsegu vstaje in številu vstašev. Zdaj držé se še naše čete defenzivno, a to ne bode dolgo trajalo, jele bodo napadati vstaše. Mi gorko želimo, da bi se kmalu umirili uporni duhovi in da bi jim potem vlada dala dobro upravo in da bi v okupiranih provincijah pričela Slovanom prijazno politiko.

Poročali smo že, da so zaprli nekatere sumnjive **Rutence** zaradi Rusom prijaznih konspi-

Milki Š. Trinajst let svršila je „Slovenija“, a prvi-krat je nocoj sodelovala rodoljubna Slovenka.

Zdaj vrstil se je govor za govorom pesen za pesnijo. Nij mi mogoče opisati tehtovitih in navdušenih govorov zastopnikov raznih slovanskih akademskih društev. Jeden bil je lepši nad drugim. V imenu „akademicekega spolka“ govoril je stud. med. Riedl, za „Zvonimir“ stud. med. Bianchini, za slovaške akademike predsednik „Tatrana“ stud. med. Šimko, v imenu Srbov predsednik „Zore“ g. Despotović (poslanec srbskega cerkvenega kongresa), v imenu Poljakov govoril je ud „Ogniska“ vitez Blažowski, v imenu Rusov predsednik „Bukovine“ stud. juris Dudykiewicz; omeniti mi je tudi lepih govorov Čeha Rybičke (stud. med.), Slovenca Prevca (stud. jur.), Slovaka Markoviča (stud. med.)

Da, ta večer ostal bode dolgo v spominu vseh, ki so se ga udeležili. „Sloveniji“ skazalo je ljubav toliko rodoljubov, ž njo slavila so vsa slovanska dijaška akademiška društva nevenljivi spomin Vodnikov, naj le ona tadi v prihodnje goji plemenita načela, kakor do zdaj; naj budi v prsih svojih neusahljiv plamen gorke ljubavi do mile slovenske domovine, do slovanstva!

racij. Ti dogodki pa so nemškimi listom prišli kaj po volji: Zdaj kar na jedno sapo vpijejo, da to delajo ruski agitatorji in še več — ti listi zdaj tudi trde, da nemirov na jugu nij prav nikdo drug vzbudil nego Rusija, in zopet strašijo svet s panslavizmom. Kar pa se tiče teh nemških glasov o Rutencih in ruskega vplivanja na nje, pravi celo „Pest. Ll.“, kateri, kakor znano, ima tudi večkrat jednake halucinacije, ta list pravi, da so te vse vesti neutemeljene. Rusijo posebej pa zagovarja tudi „Nordd. Allg. Ztg.“ in pravi, da Rusija ne kali miru v Avstriji in ta list sviri pred razširjenjem takih vestij, češ, da nij modro nakopavati si po nepotrebnem sovraštvo tako močnega sosedu.

Vnanje države.

Diplomatična zveza mej **Bolgarijo** in **Turčijo** se bode zopet prišla. Zastopnik Bolgarije bode Canov, Turčije pa Nehad-paša! — Nekateri listi trde, da bode bolgarski minister za uk in bogočastje Jireček odstopil.

„Nat. Ztg.“ poroča, da je **nemški** kancelar se izjavil, da se nikakor ne bode vzprejel zakon, kateri bi definitivno majniške zakone odpravil.

Angleška predložila je papežu imenik kandidatov poslanikov za Vatikan. Kandidatje so vsi katoliki.

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

V Ljubljani, dne 11. februvarja.

V včerajšnji seji je bilo navzočih 23 odbornikov. Stavbeni in pravni odsek nasvetujeta, naj se odda oskrbovanje lesa, kolikor ga bode mesto potrebovalo za stavbe in za kurjavo, zastopniku gospoda Karola Tavčarja in njegove žene, g. Gregorju Trdini, kateri je odienjal 5% od nastavljene cene. G. Janez Peterca ponudil je sicer, da odpusti od nastavljene cene 12%, a to še le po dražbi. Na tako ponudbo, pravi poročevalec pl. Zhuber, ne gre da bi se mestni odbor oziral, kajti to bi kalilo uradno poslovanje. G. Regali misli, če je mestu na korist, nij treba jahati paragrafov in nasvetuje, naj se odda preskrbljevanje mesta z lesom g. I. Peterci, ako se pa to neče, naj se razpiše nova dražba. Oba predloga se zavržeta in sprejme se odsek predlog. O zidani vojašnici za konjike poroča dr. Suppan. Veljala bi taka vojašnica 530.000 gld., donasala tedaj komaj 3½%, zato nasvetuje poročevalec, naj se mestni zbor, kakor uže jedenkrat, izjavi, da neče zidati take vojašnice, kar se sprejme brez ugovora. Kranjskemu deželnemu odboru se kot prostor, kjer se zida vojašnica za brambovce, ponudi prostor, do sedaj za živinski trg rabljeni. Ako pa bi bil dotičnej komisiji kak drug prostor, kateri je lastnina mesta, bolj ugoden, si ga lahko izbere. Prostor pa, kateri je mejaš živinskemu trgu in bi bil morebiti za vojašnico potreben in katerega ponuja g. Tönies za 4000 gld., mesto neče kupiti, nego naj ga dežela kupi, če ga potrebuje. G. Regali misli, naj bi se o tej stvari ne sklepalo preveč naglo, in naj bi se ne stavile vse vojašnice v jednom in istem delu mesta, a njegov predlog ne obvelja, nego predlog odseka.

Po predlogu stavbenega in finančnega odseka, o katerem poroča g. Ziegler, se sklene, da se zida na uže izbranem prostoru blizu parnega mlina, vojašnica za pešce in to za cel polk (tri bataljone) in za polkovni štab, zraven pa štale za konje častnikov. Kar se zemlje manjka za zidanje vojašnice in za prostor za vežbanje vojakov (Exercierplatz) ne bode se kupilo od g. Jarneja Črnetu, nego od g. Martina Hočevarja iz Krškega, kateri prostor baje bolje ugaja. Deželnemu odboru kranjskemu se bode sporočilo, da, ker bode vojašnica sedaj večja, tudi dežela primeroma več k stroškom doprinaša, ker je po postavi za vojaško umestjenje k temu primorana. Stroški za stavbo vojašnice bodo znašali nad 400.000 gld., dohodki pa vsako leto 30.869 gld., tako da bode zazidana glavica donasala 5½% obrestij. Novci za zidanje in nakup, vzeli se bodo iz zaklada loterijskega posojila. Vsi predlogi obveljajo brez razgovora jednoglasno.

Sledeči gospodje mestni odborniki izstopijo letos iz mestnega odbora in bode treba mesto njih nove volitve: Iz III. razreda: J. N. Horak; J. Jurčič in dr. Zarnik. Iz II. razreda: Fran vitez Gariboldi, dr. Keesbacher

in C. Leskovic. Iz I. razreda: J. Luckmann, dr. Suppan, dr. pl. Schrey in dr. Suppan-tschitsch.

Po nasvetu šolskega odseka podeli se Debelakova dijaška ustanova v letnem znesku 300 gld. sorodniku ustanovitelja, prvošolcu gimnazije, Juriu Polensku. — Računi mestnih ljudskih šol o porabi novcev za šolske potrebe in šolarske knjižnice se odobre in se tudi poročilo mestnega šolskega sveta o obiskovanji mestnih in privatnih šol vzame na znanje. Iz zadnjega je razvidno, da je obrtno napredovalno šolo obiskovalo v štirih razredih 287 učenec. Dr. Keesbacher konečno utemeljuje svoj samostalni predlog, naj bi mesto za poskušno zidalo jedno hišo, namenjeno delavcem iz tovarne za tabak za stanovanje. Ta hiša naj bi se zidala blizu tovarne za duhan na mestnem ozemlju. Veljala bode 6000 gld., vsako stanovanje pa bode stalo 50 gld. na leto in glavica donasala 5% obresti. Tudi naj bi se popravila za poskušno v tem poslopji večja spalna soba za 10 delavk (smodkaric). Predlog se izroči stavbenemu in policijskemu odseku v poročanje, potem se sklene javna seja.

Domače stvari.

— (Za „Národní dom“) obvezali so se vsakdanji gostje v gostilnici pri „avstrijskem caru“ v Ljubljani vsak mesec plačati po 50 gld. Mi z veseljem pozdravljamo to domoljubno obvezo in izrekamo željo, naj bi se zavedni narodnjaki pobrinili zato, da bi gostje vsake gostilnice po krasnej domovini našej na jednak način udeleževali se velikega narodnega podjetja. To bode gotovo najplemenitejši način, po katerem se bode družilo „utile dulci“.

— (Mestna občina črnomeljska) odposlala je peticijo na državni zbor za premestjenje deželne nadsodnije v Ljubljano iz Gradca. Kakor čujemo, store to tudi vse druge občine Belokranjske. Vivat sequens! Ganimos se!

— (C. kr. okrajna sodnija na Vrhniki in slovenščina.) Gospod okrajni sodnik na Vrhniki je znan Nemec in komaj je čakal, da je dobil tudi on svoj konflikt. Njega nemško puritanstvo sega tako daleč, da svojim avskultantom še celo obiskovanje Vrhnike čitalnice prepoveduje. Žalibog, da so naši mladi ljudje še vedno tako mehki, da svojemu sodniku na ljubo pozabijo na svoj narod in na vse tiste dolžnosti, ki jih olikanemu Slovencu prepričanje naklada! Pri c. kr. okrajnej sodniji na Vrhniki vložil je dr. Mosché računsko tožbo z očitki. Ali ta sodnija zavrnila je to tožbo, češ, da se s takimi tožbami, ako so pisane slovensko, samo sodnija molestira! Konečno se z vsako vlogo sodnija molestira! Dr. Mosché vložil je rekurz ter stvar ob enem naznanil justičnemu ministerstvu. Radovedni smo, če bode justično ministerstvo uže vender jedenkrat nekaterim ljudem po sodnijskih sobah glave omilo, kakor to zaslužijo! Sedaj smo uže res tako daleč, da nam vsak dan rodi nov konflikt! Danes je dr. Payer, jutri bode morda kaka druga obskurna osoba, ki bode z novim konfliktom svojo ime nepozabljivosti izročila.

— (Železnica Celje-Spodnji Dražberg.) V seji državnega zbora 11. februvarja so se obravnavale prošnje za zidanje te železnice. Poročevalec železniškega odseka Falke nasvetuje, da se vladi izroče „zur Erwägung und Würdigung“, kar se zgodi s pristavkom od dr. Vošnjaka nasvetovanem: „zur eingehenden Würdigung“. G. baron Gödel in dr. Vošnjak sta gorko podpirala prošnje, Foregger pa se je spet prav pobalinsko obnašal. Brez vsake potrebe grizel je okolo sebe in psoval na večino, da si brez te večine bi prošnje šle v koš in ne bile vladi priporočene. G. dr. Vošnjaku se je zahvaliti, da se to nij zgodilo, ki je prosil večino zborovo, naj se ne da motiti po nepremišljenih, razžaljenih besedah Foreggerjevih, ampak naj z ozirom na dokazano potrebo in želje dotičnih okrajev prošnje prijazno usliši. „Politischer Lehrjunge“ Foregger — po pravici ga „Südsteirische Post“ tako imenuje — si je k mnogim blamažam še jedno nakopal na glavo.

Še njegovi pristaši so nevoljno majali z glavami, ki so morali poslušati neslane čenče „politiškega lehrfanta“ Foreggerja.

— (S Štajerskega) se nam poroča, da nameravajo nekatere občine, ki so leta 1879 poslale prošnje državnemu zboru za slovenske srednje šole, svoje prošnje ponoviti ter opozarjati državni zbor, da g. učni minister še vedno prezira zadnji dve resoluciji od l. 1880 gledé rabe slovenskega učnega jezika v srednjih šolah in učiteljskih. Tako je prav: Oglasimo se in potegjemo se sami za svoje pravice.

— (Prošnje na državni zbor) so koleka proste, samo ob sebi se razume, da se smejo poslati tudi v slovenskem jeziku.

— (Ljubljanski „Wochenblatt“), ta božjastna žurnalistična prikazen, ki je ob jednom primerno glasilo božjastne ustavoverne naše klike, razgraja in razsaja v zadnjem svojem številki proti jednomu naših sodelavcev ter mu očita „mladost“, „samoljubje“, „šolsko klop“ itd. Gospod dr. Schrey in njegovi pristaši navajeni so od nekda, da vselej, kadar jim primanjkuje argumentov, po osobi padejo ter smešijo nasprotnika z otročjimi očitaji, na primer, da je v se zaljubljen, da hoče postati justični minister za Kranjsko, da je mlad in da njegovi nazori diše po šolske klopi itd. Take bedarije človek prav lahko prenaša in toliko lažje, ker nij nikjer zapisano, da sme človek še le tedaj javno pisati, kadar je dobil plešasto glavo. O šolske klopi pa ima nasprotni naš listič toliko menj pravico govoriti, ker je njegovemu „glavnemu redakterju“ bila šolska klop tako visoka stena, da je nikdar preplezati nij mogel. Ravno tako smešno je pa tudi, če taki patroni komu priporočajo, da naj bere Glaserja ali Ungerja. Uboge reve, kaj vi veste o Glaserju ali Ungerju? Kadar se vpraša, kako naj se uredi ta ali oni biró za anonse, tedaj odpirajte usta, sicer pa molčite! Sploh so pa vse te tirade, s katerimi se šopiri zadnji „Wochenblatt“, kakor se govori, lastnina samovestnega sodnika, ki spada mej tiste „charakterfeste Richter“, katere zagovarja ta list v svojem uvodnem, s psovanjem natlačenim članku! Dokler se nam bode na ta način priporočala nemška kultura, nij se nam bati, da se bodedo utopili v germanske valove!

— (Domača zabava s petjem in plesom.) katero so priredili posavski domoljubi včeraj dné 12. februvarja v gostilni pri „ruskem caru“ na Ježici, izpala je vrlo lepo. Udeležilo se jo je ne le množno število domačinov, obiskalo jo je tudi veliko gostov iz Ljubljane, bližnjega Šentvida in od drugod. Prostori, odmenjeni za zabavo, bili so jako ukusno dekorirani. Krčmar skrbel je, kakor zmerom, za dobro kapljico, in ker se mora postrežba vseskozi vzgledna imenovati, bilo je vse židane volje do ranega jutra. Pesen glasila se je za pesnijo in napitnice ter govori navduševali se zbrane goste, pozabili pa nismo tudi zavrtiti se z zalimi posavskimi dekleti. Mnogo smeha prouzročil je burkasti ples „grabcev tajč“. Aranžerju čestitamo na lepem uspehu in izrekamo željo, da bi ne bila to prva in zadnja narodna veselica na Ježici. Sploh menimo, da bi bilo jako umestno in koristno, ustanoviti bralno društvo ali čitalnico, kar bi pri vzbujenej ondotnej mladini ne stalo preveč truda. Na delo! P.

— (Tržaška razstava.) Našim bralcem je uže znano, da se pri sv. Andreji zasipa del morja, da se prostor za razstavna poslopja razširi. Minolo soboto se je dovršil vnanji zid, ki je sestavljen iz ogromnih po 500 centov težkih skal, in meri po dolgosti 226 metrov. V treh tednih bo zasut ves prostor, na katerem bo stalo glavno poslopje. Zdaj se dela tudi po noči. Poslopji št. 1. in 2. pa bosta kmalu dodelani. Oglasila za razstavo se iz vseh avstr. dežel tako množé, da se uže zdaj sodi, da bodo poslopja pretesna. Samo Tržačanov se je primeroma malo oglasilo; tega je krivo hujskanje nekega iredentovskega časnika in strah, da se bode blago drugih obrtnikov nasproti tukaj izdelanemu po lepoti in ceni zelo odlikovalo. Torej je sklical dr. Volpi ta teden dvakrat obrtnike na zbor, pri katerem se jim je dajala spodbuja; kajti imeli bi

se sramovati, ako Trst tako malo obrtnije pokaže. Obrok za oglašanje se uže 15. t. m. konča.

Telegram „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj. Tonkli in slovenski poslanci interpelirajo justičnega ministra zaradi Waserjevih določb glede slovenščine pri sodnijah in glede tiskovin za sodnije. Pričela se je glavna debata o budgetu; za Slovence bode govoril Tonkli. Pri posvetovanji o pouku govoril bode dr. Vošnjak. Za zvezo Rudolfove železnice s Trstom bode govoril Nabergoj. Dr. Vošnjak izročil je peticijo trga Mozirje za slovenske srednje šole.

Razne vesti.

* (Gotova pomoč.) Nek deček se je igral z denarjem in pri tej priliki eden denar požrl. Zaradi tega so tete in sosedje pritekale, zagnale silen hrup in posvetovale se, kako bi se denar iz dečka spravil. „Veste kaj — rekel je šaljivec — pošljite po davkarja, če je le mogoče spraviti denar iz dečka, ta ga gotovo spravi.“

* (Šolstvo v Španski.) Na Španskem je 29.138 ljudskih šol; na vsako šolo pride po 56 učencev. Za višjo omiko skrbi nad 60 javnih zavodov z več kot 30.000 učenci. Španska ima nadalje 10 univerz, v Madridu, Barceloni, Granadi, Oviedu, Salamanci, Santiagu, Sevilji, Valenciji, Valjadolidu in Zaragosi, vse skup s kacicami 17.000 slušatelji; od teh jih pripade samo Madridu uže več kot tretinja. Razen univerz je še 54 semenišč, več tehničnih in rudarskih višjih šol; gozdarska akademija in akademija lepih umetnosti v Madridu; več obrtnih in trgovinskih šol, kmetijska šola v Cordovi, mornarska šola v Ferrolu in več višjih vojaških šol.

* (Laško častništvo.) Laška stalna armada ima po najnovejših izkazih 12370 rednih, 2593 čez številnih, 895 pomočnih in 3657 rezervnih častnikov. Brambovci imajo 1651 rednih in 365 izvenrednih častnikov. Črna vojska (Landsturm) šteje 2340 častnikov.

* (Uzrok samomora.) V Milanu ustrelil se je 29. m. m. dijak iz Verone, in sicer, kakor sam v pismu, ki ga je zapustil poroča, „zgol vsled dolžega časa“ — klubu pustu, ki zdaj svoje burke uganja.

* (Židje.) Od židov prebiva največ, namreč 81% v Evropi, 7.5% v Afriki, 4.5% v Ameriki, 4% v Aziji, 3% v Avstraliji. Relativno največ židov prebiva v Rumuniji, kjer je vsak štirinajsti človek žid; potem v Rusiji, kjer pride na vsacih 28 ljudi eden žid. Pri nas v Avstriji je vsak šestinštirideseti, v Nemčiji vsak dvainosemdeseti prebivalec žid. Čudno je, da v Angleški, katera je vendar glede trgovine in industrije prva država na svetu, pride še le na vsakih 500 ljudi eden žid.

* (Največja knjiga sveta) je v Londonu izhajajoča „Pantheon angleških junakov“. Ista je 4 seznaje dolga in 2 seznaja široka, črke v zlatu tiskane pa merijo v dolgosti 1 1/2 palca. Za napravo papirja, kakor tudi tiskovin sezidalo se je posebnih parnih strojev.

Poslano.

Blagorodni gospod dr. Josip Poklukar, državni poslanec menda na Dobravi.

Vaše „Poslano“ v 33. števil. „Slov. Naroda“ jasno kaže, da ne ustrezate niti terjatvam slovenske slovnice niti željam in zahtevam svojih volilcev, kateri Vas gotovo niso volili v ta namen, da boste „procul negotiis“ žibali in pestovali otroke. Če niste mislili izpolnovati dolžnosti poslanca, zakaj ste pa prevzeli mandat? Z omenjenim poslanim se niste niti oprali niti izgovorili, ampak prav nerodno javno obdolžili.

V Ljubljani 12. februarja 1882.

Več narodnjakov.

Javna zahvala.

V četrtej seji dne 9. februarja t. l. naznanil je blagajnik, da so „podpiralne zaloge slovanskih vseučilišnikov v Gradci“ za narastek glavnice darovali blag. gg. G. dr. Srebre, odvetnik v Brezicah, dr. J. Vošnjak, državni poslanec, dr. K. Schmiedinger, c. kr. beležnik v Kamniku in gospa Nina Fröhlich pl. Feldan, zasebnica v Gradci po 10 gld., ter blag. gg. dr. B. Ipavic, zdravnik v Gradci, dr. Janko Srnec, odvetnik v Mariboru, Olbreza, državni poslanec, V. Pfeifer, državni poslanec in dr. Žižek, zdravnik v Gradci po 5 gld., ter gosp. Val. Krisper, posestnik v Ratečah 3 gld.

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

Vsem preblagim gospodom darovateljem izre kajo podpisani javno najpristranejšo zahvalo. Bog plati!

V Gradci 10. februarja 1882.

V imenu upravnega odbora „podpiralne zaloge slovanskih vseučilišnikov v Gradci“:

Prof. dr. G. Krek, Prof. dr. H. J. Biderman, predsednik. blagajnik.
Jos. Lendovšek, tajnik.

Umrli so v Ljubljani:

9. februarja: Frančiška Jenač, hišna posestnica, 69 let, Gruberjeve ulice št. 3, za oslabenjem pluč.

10. februarja: Marija Volčak, delavčeva hči, 2 l., Sodarska steza št. 4. — Valentina Zeschko, knjigovodjeva hči, 15 let, Mestni trg št. 8, za sprijenjem drobu. — Franc Pirc, pomočnega sluge sin, 1 dan, Kolodvorske ulice št. 12, za slabostjo.

12. februarja: Alojzij Steuerer, dimnikar, 49 let, Karlovska cesta št. 9, za jetiko.

V deželnej bolnici:

12. februarja: Martin Šifler, dninar, 50 let.

Meteorologično poročilo.

A. V Ljubljani:

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
10. februarja	Ob 7. uri zjutraj	748.47 mm.	— 2.6°C	slaboten jugozahod	jasno	0.00 mm.
	Ob 2. uri popoldne	745.93 mm.	+ 5.8°C	slaboten vzhod	jasno	
	Ob 9. uri zvečer	745.16 mm.	— 1.5°C	slaboten vzhod	jasno	
11. februarja	Ob 7. uri zjutraj	743.22 mm.	— 8.0°C	slaboten vzhod	jasno	0.00 mm.
	Ob 2. uri popoldne	740.3 mm.	+ 7.4°C	slaboten vzhod	jasno	
	Ob 9. uri zvečer	740.46 mm.	+ 1.0°C	slaboten zahod	jasno	
12. februarja	Ob 7. uri zjutraj	740.95 mm.	— 7.2°C	slaboten zahod	jasno	0.00 mm.
	Ob 2. uri popoldne	741.27 mm.	+ 4.6°C	slaboten jugovzhod	jasno	
	Ob 9. uri zvečer	744.36 mm.	— 2.4°C	slaboten jugovzhod	jasno	

B. V Avstriji sploh:

Zračni pritisk se je od preteč-nih dni le malo spremenil in je povsod precej enakomerno razdeljen; razloček med maksimumom in minimumom znaša le 7 mm. Vetrovi so še zmerom povsod zelo slabotni; jeli so po več krajih južni vetrovi prevladovati nad severnimi. Nebo je bilo povsod ali popolnem ali pa saj deloma jasno, nikjer pa oblačno, dostikrat tudi megleno. Temperatura sploh jako spremenljiva, zjutraj precej podnormalna, opoldne pa visoko nad normalom, povprečno pa precej normalna, razloček med maksimumom in minimumom znaša 1°C. Morje vedno skoro popolnoma mirno. Dežja ali snega nij palo nikjer nič; vreme stanovito in precej suho.

Dunajska borza

dné 13. februarja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni državni dolg v bankovcih	73	gld.	80	kr.
Enotni državni dolg v srebru	75	„	30	„
Zlata renta	92	„	30	„
1860 državno posojilo	129	„	—	„
Akcije narodne banke	811	„	—	„
Kreditne akcije	290	„	75	„
London	120	„	—	„
Srebro	—	„	—	„
Napol.	9	„	53	„
C. kr. cekini	5	„	64	„
Državne marke	58	„	50	„
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	118	„
Državne srečke iz l. 1864	100	„	171	„
4% avstr. zlata renta, davka prosta	91	„	95	„
Ogrska zlata renta 6%	117	„	75	„
„ „ 4%	83	„	90	„
„ „ papirna renta 5%	84	„	25	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	„	—	„
Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	113	„
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119	„	25	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	98	„	25	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	103	„	25	„
Kreditne srečke	100	gld.	175	„
Rudolfove srečke	10	„	19	„
Akcije anglo-avstr. banke	120	„	114	„
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	188	„	—	„

Vozni listki v Ameriko.

Kreiranje agentur, ki skrbijo za preseljevanje, ima nalogo, da skrbijo za varnost potujočega občinstva pred sleparijami inozemskih agentov. Dokaz temu je, da vsak mnogo potujoči, kakor n. pr. Angleži in Amerikanci s posebnim veseljem kupujejo svoje vozne listke pri avstrijskih agentih, ker se dobivajo vedno po originalnem tarifu. Svetuje in natančnejša poročila daje (70—7)

C. kr. koncesijonirana glavna agentura

Arnolda Reifa,

spediterja za svetovni promet,

Dunaj, I. Bez., Kolowratring, Pestalozzigasse Nr. 1.

Poslano.

(54—4)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepiljujoče pice,
I kas izkušna lek proti trajnom kašlju plućevine I
želodca bolesti grkljana I proti mēhuraim kataru,
kas I slasticah za probavila **(PASTILLEN)**
malici se kod Hinke Mattonija (Karlevi vari u Češki).

Svarilo!

Ker najni brat Lovrenka nij v nikakešnej kupčijskej zvezi z nama, zato svariva vsakega, naj mu nič ne posojuje denarja, ker ne bova za njim plačevala.

Fran in Janko Cirman,
mesarja v Šent Vidu nad Ljubljano.

Mazilo za lase!

po prof. dr. Pytha,
jedno najboljših sredstev, da se prostor, kjer rasto lasje, utrdi in da lasje ne izpadajo. ob jednem jim daje lep lesk in se uporablja z gotovim uspehom pri tisočih. I lonček za dolgo časa samo 60 kr. prodaje pravo le lekarna „pri samorogu“, v Ljubljani na Mestnem trgu. (28—5)

Knjigovodja in comptoirista,

kateri je slovenskega, nemškega in laškega jezika popolnem zmožen ter ima lepo pisavo in ki je vojaščinu prost, sprejme valjni malin v Kranji. (91—1)

Najdeno

je nekaj denarja; kje da se izgubljeni novci dobé, pove iz prijaznosti uredništvo „Slovenskega Naroda“.

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodci,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdečo sapo, napihnenje, kislo podiranje, ščipanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v želodci, preobloženje želodca z jedjo ali pijačo, črve, zoper bolezni na vratu, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane 35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na dunajski cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešernovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celju: lekar J. Kupferschmid. V Kranju: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisneno besedo: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe vtisneno sodnijsko spravišeno varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki némajo teh znakov istinitosti, naj se zavrzijo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučajji takoj naznani, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (487—24)

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.